

Balada zimní o smutném osudu zdomácnělého divočáka - Jahelka, Ivo

- Ami G Hmi F#mi
1. Na horské boudě tam, co je Kvilda,
G D G D C E
pracoval v kotelně mladý muž Vilda,
Ami G Hmi F#mi
veselou myslí oplýval stále,
G D G D Bb A A7
žertíky, legrácky, no a tak dále,
D C
ze všeho nejradši měl ale sázku,
G D A
sázel s kýmkoli o cokoli,
D G F#mi
jednu tu sázku bych měl na ukázkou,
G A D
dál ať už promluví protokoly.
2. Vilda byl známý lyžařský koumes,
trénoval pod lesem, měl už tam svou mez,
přesvědčen o svém lyžařském umu
vsadil se s kuchařem u láhve rumu,
že klidně naučí lyžovat Vaška,
stanovil si tak cíl velmi smělý,
možná vám připadá to jako fraška -
- Vašek byl divočák zdomácnělý.
3. Posílil Vilda na výhru šance,
zhotovil sněžnice pro Vaška-kance,
a když měl přes den v kotelně topit,
vymýšlel vázání pro úchyt kopyt.
Za týden na kopec ved' Vilda kňoura,
lyže mu k paznehtům připevnil hned,
nic platná nebyla kňourovu vzpoura,
proti své vůli byl postrčen vpřed.
4. O kousek níže právě v tu chvíli
přijížděl po cestě trabantík bílý,
v něm, značně lízlí, se vsedě-vkleče
vraceli myslivci z poslední leče,
vesele smáli se pomezi doušky,
že domů nepůjdou, pěli v triu,
ztichli tam sto metrů vod staré soušky,
mysleli, že už jsou v deliriu.
5. Co se to řítí proti nim z Hamru,
Stenmark to nebude, ani Franz Klammerů,
kdo to kdy viděl na týhle trase,
na lyžích z kopce jet divoký prase?
Stojeden kilogram hmotnosti kňoura
srazil se s trabantam jak tvrdá pěst,
modřiny, boule a ve dveřích doura,
tak Vaškův poslední skončil se sjezd.
G A D G D
- R: Vilda sezval kamarády na vepřové hody,
F#mi Hmi G A D
soud mu určil osm tisíc na náhradu škody.